

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/298/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1714204840
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1714204840.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľky: A.. G. Z., nar. XX.XX.XXXX, H. XXX, Y., zast. advokátkou JUDr. Máriou Hanzlíkovou, Trnavská 3, Pezinok, proti odporcovi: H. Z., X.. XX.XX.XXXX, H. XXX, Y., zast. JUDr. Martinom Čižmárikom, advokátska kancelária BADUCCI Legal, s.r.o., Mostová 2, Bratislava, v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva po rozvode manželstva, o návrhu odporcu na zrušenie predbežného opatrenia, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok zo dňa 19. mája 2015, č.k. 36C 61/2014-90, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa mení tak, že predbežné opatrenie, ktoré bolo voči odporcovi nariadené uznesením Okresného súdu Pezinok č.k. 37C 294/2014-24 zo dňa 12.12.2014, zrušuje.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh odporcu na zrušenie predbežného opatrenia, ktorým bolo odporcovi uložené, aby dočasne nevstupoval do spoločného obydlija v dome súp. č. XXX (na J.. Č.. XXX/XX), ktorý je zapísaný vo výlučnom vlastníctve navrhovateľky podľa listu vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie H. V., S. Y., S. J., na ulici H. XXX (ďalej len „dom“), a to až do právoplatného skončenia konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedeného na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 36 C/61/2014. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 76 ods. 1 písm. g), § 77 ods. 2 O.s.p. a ust. § 76 ods. 1 písm. a) a c) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, keď po preskúmaní návrhu odporcu na zrušenie predbežného opatrenia a ostatných dôkazov dospel k záveru, že dôvody, ktoré viedli k nariadeniu predbežného opatrenia, teda agresívne správanie sa odporcu, a fyzické napádanie a psychické týranie navrhovateľky, nepominuli, a stále trvajú. Uviedol, že odôvodnená obava z toho, že odporca by sa v prípade bývania v spoločnej domácnosti s navrhovateľkou mohol voči nej dopustiť fyzického či psychického násillia, nebola vyvrátená ani rozhodnutím Okresného úradu Pezinok, odboru všeobecnej vnútornej správy č. S.-J.-S.XX/XXXX-G. zo dňa 01.04.2015, pretože k zastaveniu priestupkového konania, vedeného proti obvinenému odporcovi pre skutok, ktorý sa mal stať dňa 23.11.2014 v čase okolo 10.00 hod. v rodinnom dome na H. N. XXX Y. Y. neprišlo z dôvodu uvedeného v ust. § 76 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch, teda že by sa skutok nestal, alebo by nebol priestupkom, ale z dôvodu uvedeného v ust. § 76 ods. 1 písm. c) zákona o priestupkoch, teda že spáchanie skutku nebolo obvinenému z priestupku preukázané, keď orgán prejednávajúci priestupok v odôvodnení svojho rozhodnutia priamo poukázal na stav dôkaznej núdze, ktorý mu nedovolil vysloviť jednoznačný záver o vine obvineného bez najmenších pochybností. Dodal, že zo správania sa účastníkov na pojednávaní dňa 28.04.2015 v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov vyplynulo, že sa voči sebe správajú nevraživo, až nepriateľsky. Uviedol, že pokiaľ je v prejednávanej veci odporca dôvodne podozrivý z násillia voči navrhovateľke, ktorého sa mal dopustiť v novembri 2014, ale aj v novembri 2012, dospel po vykonaní testu proporcionality k záveru, že užívacie právo odporcu k rodinnému domu, ktorý je predmetom masy BSM, môže byť aj naďalej dočasne obmedzené, pretože musí v prvom rade aj naďalej chrániť najmä základné ľudské práva navrhovateľky

na život a zachovanie ľudskej dôstojnosti. Z uvedených dôvodov návrh odporcu na zrušenie nariadeného predbežného opatrenia zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal odporca včas odvolanie, a žiadal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť, a predbežné opatrenie, nariadené uznesením Okresného súdu Pezinok č.k. 37C 294/2014-24 zo dňa 12.12.2014, zrušiť. Súdu prvého stupňa vytkol, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a že jeho rozhodnutie je arbitrárne. Poukázal na to, že medzi účastníkmi sú nepochybne narušené vzťahy, čoho výsledkom je prirodzene nie úplne harmonické spolužitie v jednej domácnosti. Zo žiadnych dôkazov však nevyplýva, že by sa dopúšťal psychického týrania navrhovateľky, pričom to isté platí aj o fyzickom napadnutí. Uviedol, že medzi ním a navrhovateľkou preukázateľne došlo k hádke o mlynček na mäso, pri ktorej sa o mlynček fyzicky naťahovali, výsledkom čoho boli drobné poranenia na oboch stranách. Namietal, že na základe jedného incidentu nemožno ustáliť záver, že on navrhovateľku fyzicky napáda, keď naviac iniciátorkou hádky bola navrhovateľka, ktorá mu chcela mlynček, na ktorom si pripravoval obed, vziať. Uvedený záver nemôže podľa jeho názoru vyplývať ani zo skutočnosti, že navrhovateľka podala v roku 2012 a 2014 na políciu oznámenie o tom, že ju mal údajne napadnúť, nakoľko predbežné opatrenie nemôže byť nariadené v závislosti od toho, ktorý z účastníkov podal na druhého účastníka viac trestných oznámení, keď naviac obe konania voči nemu boli zastavené. Nesúhlasil s argumentáciou súdu prvého stupňa, podľa ktorej by mu malo byť na príťaž zastavenie priestupkového konania pre nedostatok dôkazov. V tejto súvislosti poukázal na to, že súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia akoby tvrdil, že sa protiprávneho konania dopustil, ale orgán prejednávajúci priestupok mu ho nebol schopný dokázať, čo považoval za v priamom rozpore s princípom prezumpcie neviny. Mal za to, že súd prvého stupňa tiež ničím neodôvodnil, prečo je práve on je podozrivý z násilia voči navrhovateľke a nie naopak, keďže voči navrhovateľke je vedené rovnaké priestupkové konanie pre ten istý incident z novembra 2014 (a on pri ňom tiež utrpel zranenie), ako bolo vedené proti nemu, a keď sám súd prvého stupňa zistil, že účastníci konania sa správajú navzájom nepriateľsky. Namietal, že nemá možnosť zistiť, z čoho súd prvého stupňa vychádzal pri závere, že je podozrivý z násilia takej intenzity, aby bol dôvod dlhodobu obmedziť jeho užívacie právo k nehnuteľnosti. Podľa jeho názoru je rozhodnutie súdu prvého stupňa nepresvedčivé, nepreskúmateľné a arbitrárne.

Navrhovateľka žiadala vo svojom vyjadrení k odvolaniu odporcu napadnuté uznesenie potvrdiť. Zdôraznila, že jej návrhu na nariadenie predbežného opatrenia súd prvého stupňa vyhovel, a jeho rozhodnutie bolo potvrdené aj odvolacím súdom. Mala za to, že na zrušenie predbežného opatrenia nie je absolútne žiadny dôvod. Uviedla, že jej manželstvo s odporcom bolo právoplatne rozvedené, že odporca sa zo spoločnej domácnosti v dome vystaľoval, a že v konaní predložila dôkazy o jej výlučnom vlastníctve domu. Považovala za zarážajúce, že odporca navrhol zrušiť predbežné opatrenie, hoci bolo preukázané, že medzi účastníkmi konania pretrvávali nezhody, hádky, volanie polície na riešenie problémov, jej fyzické napádanie, návštevy lekára, lekárske ošetrenia a podobne, čo po odšťahovaní sa odporcu pominulo, a ona takéto rozpory nechce opätovne prežívať. Vyjadrila názor, že ak by sa s odporcom stretávali pod jednou strechou, nezhody by sa opakovali a určite zvyšovali s požiadavkami na riešenie prinajmenšom políciou. Mala za to, že odporca podal návrh na zrušenie predbežného opatrenia z pomsty a s úmyslom vyvolať u nej strach, keďže je predpoklad, že sa do spoločného domu nevráti, čo vyvodila z toho, že v prebiehajúcom konaní žiada vyplatenie z domu. V tejto súvislosti argumentovala, že právoplatným rozhodnutím o vyporiadaní ich BSM predbežné opatrenie zanikne. Poukázala na to, že predbežné opatrenie plní svoj účel, a preto sú požiadavky odporcu na jeho zrušenie neopodstatnené a zavádzajúce. Uviedla tiež, že odporca má nové bývanie a dobré finančné predpoklady na jeho platenie, a že jeho túžba na opätovné spolunažívanie s navrhovateľkou v jednom dome je vylúčená.

Odvolací súd prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je dôvodné.

Z predloženého spisu zistil, že navrhovateľka sa návrhom proti odporcovi zo dňa 23.05.2014 domáha vo veci samej vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvedení manželstva. Návrhom zo dňa 03.12.2014, doplneným dňa 11.12.2014, sa domáhala vydania predbežného opatrenia, ktorým by súd odporcovi zakázal vstupovať do spoločného obydľia vo vyššie špecifikovanom dome až do právoplatného skončenia konania o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvedení, ktoré je vedené na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 36C 61/2014. V návrhu na nariadenie predbežného opatrenia uviedla, že odporca je agresívny, a že ju napáda, čo osvedčovala oznámením o

priestupku polícii zo dňa 23.11.2014, záznamom o podaní vysvetlenia zo dňa 23.11.2014, záznamom o poskytnutí lekárskej prvej pomoci zo dňa 23.11.2014, lekársnym potvrdením zo dňa 24.11.2014. Tvrdila, že dňa 23.11.2014 po hádke o mlynček ju odporca fyzicky napadol a hodil ju na zem, na čo privolala políciu, a že utrpela odery kože pod pravou kľúčnou kosťou a ľavým kolenom, čo si vyžiadalo lekárske ošetrenie. Uviedla, že odporca sa k nej dlhodobo správa násilnícky, a to vo forme ako fyzického, tak i psychického násillia, pretože každý deň žije v strachu, čo sa udeje, keď odporca, ktorý ju zastrašuje vyhrážkami, príde domov. Poukázala i na to, že odporca ju fyzicky napadol aj v roku 2012.

Okresný súd Pezinok jej návrhu vyhovel uznesením č.k. 37C 294/2012-24 zo dňa 12.12.2014, a odporcovi predbežným opatrením nariadil, aby dočasne nevystupoval do spoločného obydllia v dome až do právoplatného skončenia konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedeného Okresným súdom Pezinok pod sp. zn. 36C 61/2014. Svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ust. § 76 ods. 4 O.s.p. a názorom, že navrhovateľka osvedčila nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, keď osvedčila, že odporca sa voči nej správa agresívne, fyzicky ju napáda a psychicky týra. Poukázal na to, že navrhovateľka podala na odporcu pre násilné správanie dňa 23.11.2014 a dňa 16.11.2012 trestné oznámenia, a v dôsledku fyzických útokov zo strany odporcu vyhľadala aj lekársku pomoc, a o vyšetreniach predložila lekársku správu zo dňa 23.11.2014 a zo dňa 19.11.2012, ako aj potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti od 19.11.2012, kde je ako dôvod uvedené „úraz zavinený inou osobou“. S návrhom na nariadenie predbežného opatrenia sa stotožnil, keď uviedol, že spoločnosť má chrániť predovšetkým život a zdravie svojich členov, ktoré je potrebné uprednostniť pred ochranou vlastníckeho práva. Na odvolanie odporcu, ktorý argumentoval zjednodušene povedané tým, že konanie o priestupku oznámenom navrhovateľkou v roku 2012 bolo zastavené, a že súd prvého stupňa nariadil predbežné opatrenie výlučne na základe subjektívnych tvrdení navrhovateľky, nepodložených žiadnym nezávislým dôkazom, a poukázal na to, že jej tvrdenia, ktorým súd prvého stupňa uveril, sú nepravdivé a účelové, Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 8Co 890/2014-40 zo dňa 29.12.2014 uznesenie Okresného súdu Pezinok č.k. 37C 294/2012-24 zo dňa 12.12.2014, ktorým bolo nariadené vyššie uvedené predbežné opatrenie, potvrdil. V plnom rozsahu sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, že navrhovateľka osvedčila naplnenie všetkých základných predpokladov na nariadenie predbežného opatrenia. Dospel k záveru, že na základe listinných dôkazov predložených navrhovateľkou je možné odporcu považovať za osobu dôvodne podozrivú z násillia voči nej ako jemu blízkej osobe, keď tento záver odôvodňujú trestné oznámenia navrhovateľky zo dňa 19.11.2012 a 23.11.2014. Na námietky odporcu v odvolaní, že tvrdenia navrhovateľky sú vykonštruované a ničím nepodložené, poukázal na to, že súd prvého stupňa založil svoje zistenia aj na trestnom oznámení navrhovateľky zo dňa 23.11.2014 a na lekárskej správe zo dňa 23.11.2014, teda na listinách a skutočnostiach, ktoré bezprostredne predchádzali podaniu jej návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, a ktoré aj bez prípadného zreteľa na udalosti z roku 2012 bolo potrebné považovať za postačujúce na osvedčenie dôvodného podozrenia z násilného správania sa odporcu voči navrhovateľke. Uznesenie Okresného súdu Pezinok č.k. 37C 294/2012-24 zo dňa 12.12.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Co 890/2014-40 zo dňa 29.12.2014 nadobudlo právoplatnosť dňa 13.01.2015 a vykonateľnosť dňa 12.12.2014.

Odporca navrhol podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 29.04.2015, zrušenie nariadeného predbežného opatrenia. S poukazom na dôvody, vedené v uznesení odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnutie súdu prvého stupňa o nariadení predbežného opatrenia potvrdené, mal za to, že trestné oznámenie navrhovateľky zo dňa 23.11.2014 a lekárska správa z toho istého dňa boli pre oba súdy jediným podkladom, na základe ktorého bolo nariadené a potvrdené predbežné opatrenie. Uviedol, že rozhodnutím Okresného úradu Pezinok, odboru všeobecnej vnútornej správy č. OU-Pk-OVVS/Pr.19/2015-DRO zo dňa 01.04.2015 bolo voči nemu priestupkové konanie podľa § 76 ods. 1 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch zastavené, nakoľko spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané, pričom toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.04.2015. Poukázal na to, že uvedené priestupkové konanie bolo vedené na základe oznámenia navrhovateľky, ktoré tvorilo podklad rozhodnutia súdu prvého stupňa o nariadení predbežného opatrenia, a z odôvodnenia predmetného rozhodnutia vyplynulo, že medzi navrhovateľkou a odporcom došlo dňa 23.11.2014 došlo k vzájomnej hádke o elektrický mlynček na mäso, pričom pri uvedenom incidente utrpeli obaja účastníci drobné zranenia, u navrhovateľky to boli oderky kože pod kľúčnou kosťou a pod ľavým kolenom, a u odporcu škrabance na rukách. Mal potom za to, že v danom prípade neexistuje žiadne nebezpečenstvo ohrozenia života alebo zdravia navrhovateľky z jeho strany, a teda nie je žiadny dôvod, pre ktorý by nemohol vstupovať do rodinného domu, ktorý je v spoločnom vlastníctve

účastníkov konania. Súd prvého stupňa návrh odporcu na zrušenie nariadeného predbežného opatrenia napadnutým uznesením zamietol.

Odvolaací súd sa oboznámil s rozhodnutím Okresného úradu Pezinok, odboru všeobecnej vnútornej správy č. OU-Pk-OVVS/Pr.19/2015-DRO zo dňa 01.04.2015, právoplatným dňa 22.04.2015, a zistil, že konanie o priestupku, ktoré bolo začaté na základe oznámenia navrhovateľky zo dňa 23.11.2014, a ktorého sa mal dopustiť odporca dňa 23.11.2014 tým, že mal počas vzájomného zápasenia o elektrický mlynček na mäso chytiť navrhovateľku a hodiť ju o zem, čím jej mal spôsobiť oderky kože pod pravou kľúčnou kosťou a pod ľavým kolenom, bolo zastavené, nakoľko spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia zistil, že orgánu prejednávajúcemu priestupok, bol dňa 28.01.2015 doručený spisový materiál z Obvodného oddelenia PZ Modra spolu so správou o výsledku objasňovania priestupku na základe oznámenia navrhovateľky, z ktorej vyplynulo, že policajný orgán zistil, že odporca sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu tým, že počas zápasu o kuchynský robot spôsobil navrhovateľke drobné zranenia, a že priestupku proti občianskemu spolunažívaniu sa dopustila aj navrhovateľka schválnosťami tým, že chcela odporcovi počas prípravy jedla vziať mlynček, ktorý práve používal, a súčasne tým, že počas zápasu oň spôsobil odporcovi drobné zranenia, s poukazom na to, že konanie o priestupku navrhovateľky je vedené na Okresnom úrade Pezinok, odbore všeobecnej vnútornej správy, pod č. OU-Pk-OVVS/Pr.20/2015. Po vypočutí navrhovateľky, ktorá zotrvala na svojich tvrdeniach o tom, že ju odporca pri ňahovaní sa o mlynček zhodil na zem, a spôsobil jej zranenia, výsluchu odporcu, ktorý uviedol, že okrem fyzického kontaktu pri preťahovaní sa o mlynček, ktorý mu navrhovateľka chcela násilím vziať počas toho, ako si na ňom mlel mäso, k žiadnemu navrhovateľkou tvrdenému napadnutiu nedošlo, a výsluchu syna účastníkov Tomáša, ktorý incident nevidel, a po oboznámení sa s lekáorskými potvrdeniami o zraneniach navrhovateľky (vyššie uvedené oderky kože) a odporcu (škrabance na oboch predlaktiach a chrčte ruky), a so záznamom hliadky PZ, ktorá bola privolaná do domu účastníkov, skonštatoval, že z výpovedí navrhovateľky a odporcu nezískal dostatok podkladov a dôkazov pre rozhodnutie o vine odporcu z priestupku, nakoľko pri incidente nikto okrem nich, kto by mohol potvrdiť alebo vyvrátiť tvrdenia účastníkov konania, nebol. Za preukázané mal len to, že medzi navrhovateľkou a odporcom došlo k hádke a k vzájomnému zápasu o mlynček na mäso, a že obaja utrpeli pri incidente drobné poranenia. Správny orgán uviedol, že nemal možnosť zistiť ani preukázať, kto koho napadol, a kto sa iba bránil, a teda ani vinu konkrétnej osoby. Mal však tiež za to, že odporcovi by nebolo možné preukázať úmysel, nakoľko k drobným poraneniam došlo pri ňahovaní sa o mlynček, ktoré bolo medzi účastníkmi vzájomné, keď navrhovateľka chcela odporcovi mlynček zobrať, a on jej ho nechcel dať, preto dospel k záveru, že jediný úmysel v konaní odporcu bol zabrániť navrhovateľke, aby zobrala mlynček. Správny orgán uzavrel tým, že pri protichodných tvrdeniach nie je možné bez pochybností vysloviť vinu odporcu a záver, že sa dopustil priestupku.

Po zhodnotení všetkých vyššie uvedených skutočností, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvého stupňa neposúdil vec po skutkovej a právnej stránke správne, keď návrh odporcu na zrušenie nariadeného predbežného opatrenia zamietol ako nedôvodný. V tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že pri nariaďovaní predbežného opatrenia, ktoré má dočasný charakter, prevláda v zásade požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení, v dôsledku čoho sa nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia o veci samej. Skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, preto nemusia byť preukázané dôkazmi. Zákon z tohto dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o predbežnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie (ust. § 120 a nasl. O.s.p.). Pre nariadenie predbežného opatrenia je postačujúce, že okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie, sú aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa pritom riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Keďže procesné predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia sa iba osvedčujú, a to spravidla listinami, nie je súd pred rozhodnutím o predbežnom opatrení povinný vytvoriť účastníkom konania procesnú možnosť vyjadriť sa k obsahu listín, z ktorých vyvodzuje závery o splnení predpokladov pre jeho nariadenie.

Podľa ust. § 75 ods. 6 O.s.p. súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez výsluchu účastníkov a bez nariadenia pojednávania. V zmysle § 75 ods. 8 O.s.p. o nariadení predbežného opatrenia rozhodne súd aj bez vyjadrenia ostatných účastníkov.

Podľa ust. § 77 ods. 2 O.s.p. predbežné opatrenie súd zruší, ak pominú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

Dôvodom pre zrušenie predbežného opatrenia podľa vyššie citovaného ustanovenia je, že pominú dôvody, pre ktoré bolo predbežné opatrenie nariadené. Táto formulácia postihuje predovšetkým tie prípady, kedy došlo k zmene pomerov, čo má za následok, že predbežné opatrenie už nie je nutné ani účelné. K zmene pomerov súd musí prihliadnuť a vyvodiť potrebný záver. Predbežné opatrenie však možno zrušiť aj vtedy ak sa dodatočne zistí, že predpokladané dôvody nie sú dané. Nie je totiž vylúčené, že neskôr, alebo tiež pri vykonávaní dôkazov vo veci samej súd zistí, že predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia neexistovali. V súlade s ust. § 77 ods. 2 O.s.p. potom súd predbežné opatrenie zruší nielen vtedy, ak po jeho nariadení nastane zmena pomerov, ale aj vtedy, keď sa dodatočne zistí, že na nariadenie predbežného opatrenia neboli dôvody. Opodstatnenosť takéhoto postupu je daná tým, že súd pred nariadením predbežného opatrenia nemá povinnosť vykonať dokazovanie na všetky skutočnosti uvádzané v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, a nemusí si ani zadovážiť vyjadrenie účastníkov konania (ust. § 75 ods. 9 O.s.p.). Procesný postup súdu pri nariadení predbežného opatrenia platí aj o procesnom postupe súdu pri zrušení predbežného opatrenia, keď sa preukáže, že sa dodatočne zmenili pomery, ktoré boli významné pri jeho nariadení, alebo keď následne vyjde najavo, že na nariadenie predbežného opatrenia neboli dôvody.

V danom prípade súd prvého stupňa pri nariadení predbežného opatrenia a odvolací súd pri rozhodovaní o odvolaní odporcu nemali k dispozícii rozhodnutie Okresného úradu Pezinok, odboru všeobecnej vnútornej správy č. OU-Pk-OVVS/Pr.19/2015-DRO zo dňa 01.04.2015, pričom oba tieto súdy sa v odôvodnení svojich rozhodnutí vyjadrili, že rozhodovali so zreteľom na navrhovateľkou trestným oznámením a lekárskou správou zo dňa 23.11.2014 dostatočne osvedčené tvrdenia, avšak nie reálne zistenia, že odporca je voči nej dôvodne podozrivý z fyzického násillia. V priebehu ďalšieho konania ale nastala zmena čo do stupňa hodnovernosti preukázania skutočností, ktoré boli dovtedy navrhovateľkou len osvedčované. K tejto zmene došlo práve v dôsledku uvedeného rozhodnutia Okresného úradu Pezinok. Miera preukázania skutočností v uvedenom rozhodnutí správneho orgánu je v porovnaní s mierou ich osvedčenia navrhovateľkou nepochybne vyššia. Pokiaľ správny orgán po vykonanom dokazovaní s poukazom na konkrétne zistenia dospel k záveru, že konanie o priestupku odporcu na základe oznámenia navrhovateľky je potrebné zastaviť zjednodušene povedané z dôvodu, že účastníci konania na popud samotnej navrhovateľky vzájomne fyzicky zápasili o mlynček na mäso, pričom si navzájom spôsobili drobné poranenia, a že tvrdenia navrhovateľky o tom, že ju odporca úmyselne fyzicky napadol, neboli preukázané, je zrejmé, že na nariadenie predbežného opatrenia vychádzajúceho zo záveru o osvedčení toho, že odporca je dôvodne podozrivý z násillia voči navrhovateľke, nebol dôvod. Naopak, z uvedeného rozhodnutia správneho orgánu jednoznačne vyplýva, že konflikt vyvolala navrhovateľka, ktorá chcela odporcovi zobrať mlynček na mäso, ktorý práve používal, pričom odvolací súd nezistil iný dôvod takéhoto konania navrhovateľky (ktorá mala predsa v úmysle opustiť dom, a ísť na návštevu k svojim rodičom) ako vyvolanie sporu, nakoľko zo zistení správneho orgánu nevyplývalo, že by v rozhodnom čase predmetný mlynček akútne potrebovala. Čo viedlo navrhovateľku k takémuto konaniu, zostalo nevysvetlené. Ak podľa zistení správneho orgánu odporca na konanie navrhovateľky reagoval, a mlynček jej nechcel vydať, následkom čoho došlo k zápasu a drobným poraneniam oboch účastníkov, nie je možné dospieť k záveru o tom, že práve odporca sa voči navrhovateľke správa úmyselne agresívne, a že ju fyzicky napáda, ako navrhovateľka tvrdila v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, s čím sa oba vyššie uvedené súdy vzhľadom na ňou podané oznámenie o priestupku a lekársku správu o jej drobných poraneniach stotožnili.

Odvolací súd dospel k záveru, že obsah spisu v čase rozhodovania súdu prvého stupňa o návrhu odporcu na zrušenie predbežného opatrenia v danej situácii už umožňoval iný záver, v zmysle ktorého na podklade citovaného rozhodnutia Okresného úradu Pezinok vyšlo dodatočne najavo, že predbežné opatrenie, ktorým bolo odporcovi uložené, aby dočasne nevstupoval do spoločného obydlija s navrhovateľkou v uznesení o nariadení predbežného opatrenia špecifikovanom dome, nemalo byť nariadené, nakoľko navrhovateľkou v návrhu na jeho vydanie osvedčované skutočnosti a údajné nebezpečenstvo bezprostredne jej agresívnym správaním sa odporcu hroziacej ujmy neboli v ďalšom konaní preukázané, a v priestupkovom konaní zisteným skutkovým stavom ich nemožno považovať ani za vysoko pravdepodobné, a odôvodňujúce trvanie predbežného opatrenia zakazujúceho odporcovi vstup do domu. Na uvedenom závere nič nemení ani konštatácia súdu prvého stupňa o tom, že sa účastníci konania správali na pojednávaní nevráživo, až nepriateľsky. Preto sa odvolací súd s napadnutým rozhodnutím súdu prvého stupňa nestotožnil, keď mal za to, že súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil zistené skutočnosti, a vec potom aj nesprávne právne posúdil.

Na základe vyššie uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že v danom štádiu konania absentuje zákonná podmienka pre ďalšie trvanie nariadeného predbežného opatrenia, a to naliehavosť potreby predbežnej úpravy účastníkov konania. Napadnuté uznesenie preto podľa ust. § 220 O.s.p. zmenil, a nariadené predbežné opatrenie voči odporcovi zrušil.

Nad rámec vyššie uvedeného považuje odvolací súd za potrebné poukázať na to, že i keď by, ako správne uviedla navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu odporcu, právoplatným rozhodnutím o vypořiadaní bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov konania nariadené predbežné opatrenie zaniklo, rozhodnutím o veci samej by sa nevyriešili pomery účastníkov konania, ktorých úprava bola navrhnutá predbežným opatrením navrhovateľky. V tejto súvislosti zastáva odvolací súd názor, že nariadené predbežné opatrenie nemá vôbec žiadny súvis s konaním o veci samej, a rozhodnutie o veci samej nevyrieši s definitívnou platnosťou stav medzi účastníkmi konania, ktorý navrhovateľka navrhla dočasne upraviť predbežným opatrením.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.